

Масько Іван Віталійович,
курсант Факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:
старший викладач кафедри
українознавства та іноземних мов
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Болкарьова О. В.

ВИКОРИСТАННЯ СИСТЕМИ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Найголовнішим аргументом для реформ дистанційного навчання є стрімкий потенціал студентів, які не мають доступу до традиційних методів викладання чи спеціалізованих курсів, та їх бажання здобути знання, незважаючи на місце навчання або фінансові обмеження. За останні десятиліття використання технологій та мультимедіа для дистанційного навчання мов швидко розширилося.

На початку створення систем дистанційного навчання це означало можливість створювати онлайн-курси, завантажуючи файли як матеріали для аудиторії та надсилаючи електронні листи, намагаючись досягти того самого типу взаємодії викладача та учня, що і в особистому класі. Однак сьогодні роль, яку відіграють технології в освіті, не обмежується лише цим [1].

Викладачі іноземної мови, які працюють із сучасними студентами, усвідомлюють, що ці студенти міркують інакше, ніж попередні покоління. Ці студенти народились у світі інформаційних технологій; вони проводять багато часу в соціальних мережах, на різних веб-платформах та в Інтернеті загалом, і вони більше довіряють ідеям веб-простору, ніж підручникам. Цифрове покоління займає значну частину людства. Ці молоді люди потребують особливого підходу зі сторони викладачів та відповідної технологічної платформи для набуття відповідних навичок та знань.

Дистанційне навчання значно полегшує навчання для більшості студентів, одночасно збалансовуючи їх робочі та сімейні обов'язки. Більшість програм дистанційного навчання дозволяють студентам працювати на своєму місці та у вільний час. З більшою гнучкістю студент стає більше відповідальним.

Студенти повинні навчитися добре працювати самостійно і без постійного керівництва та нагляду інструктора, що робить дистанційне навчання викликом для тих, кого не легко мотивувати [2].

Цікавим прикладом є такий інтерактивний інструмент, як веб-портал дистанційного навчання як MIA Osvita, який можна віднести до обох категорій: синхронного та асинхронного електронного навчання. У разі участі студентів у онлайн-веб-сайті та прослуховування лекції викладачі в режимі реального часу та запитання його через чат, ми маємо справу з синхронним навчанням. Якщо запис веб-семінару було завантажено з сайту деякий час назад, то в цьому випадку ми використовуємо асинхронний тип вебінару та електронного навчання.

Вебінари дуже зручні, оскільки слухачі та учасники можуть зайти на освітню платформу, якщо їм це цікаво, або стежити за записами вебінару, якщо вони не беруть участі в режимі реального часу. Таким чином, учні вчатьс я раціонально використовувати свій час і самостійно планувати все заздалегідь. Відеозв'язок може дати студентам можливість справжнього спілкування іноземною мовою та створення мотиваційних заходів для вивчення мови. За допомогою інструментів для відеоконференцій, таких як Zoom та Вебінар MIA Osvita, студенти можуть завантажувати плани занять, відео та навчальні посібники.

Відеоконференції як засіб поліпшення спілкування можуть бути предметом дискусії для багатьох наукових досліджень, а також для самого навчального процесу. Перші системи відеоконференцій з'явилися в середині 1990-х. Відтоді вони широко використовуються організаціями, що надають послуги дистанційного навчання.

За даними психологічних досліджень, в середньому близько 20 % інформації сприймається під час телефонної розмови; в особистому спілкуванні майже 80 % усього сказаного засвоюється, а в сеансі відеозв'язку цей показник сягає 60 %. Більше того, якщо розмову доповнює неоднорідна візуальна мова (жести, міміка) на аудіоканалі, цей візуальний супровід покращує та підвищує ефективність сприйняття інформації співрозмовника [3].

Однак для забезпечення ефективної відеорозмови в освітньому процесі недостатньо просто побачити і почути лише

одного співрозмовника. Необхідно організувати відеоконференції між кількома учасниками, забезпечуючи обмін та передачу додаткової інформації (презентації, документи, відеозображення з додаткових камер, також вести чати з учасниками, тощо).

Враховуючи зазначене, ми хочемо сказати, що використання системи дистанційного навчання під час викладання іноземної мови є великим проривом у навчанні студентів, які не мають можливості з поважних причин бути присутніми в аудиторіях та отримувати знання в традиційній спосібом.

Використовуючи такі інформаційні ресурси, студенти розвивають навички читання, письма, аудіювання, вдосконалюють монологічне та діалогічне мовлення, значно збільшують свій словниковий запас, формують соціокультурну компетентність та мовленнєвий етикет.

Подальший розвиток інформаційних технологій, інтеграція української дистанційної освіти у світову освітню спільноту, віртуалізація університетів є неминучою, вони здійснюють діяльність у галузі дистанційної освіти, приведуть дистанційне навчання іноземних мов до обов'язкового вивчення не лише в контексті самостійної дисципліни, але також разом з різними курсами.

Вважаємо доцільним продовжувати шукати нові технології, психолого-педагогічні умови, які сприятимуть розвитку інформаційних технологій для викладання іноземної мови в українських університетах.

Список використаних джерел

1. Кухаренко В. М., Рибалко О. В., Сиротенко Н. Г. Дистанційне навчання: умови застосування. Дистанційний курс : навч. пос. / В. М. Кухаренко, О. В. Рибалко, Н. Г. Сиротенко. – Х: НТУ «ХПІ», «Торсінг», 2002. – 320 с.

2. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні року: Постанова від 20 грудня 2000 / Міністерство освіти і науки України. URL: <http://www.osvita.org.ua/distance/pravo/00.html>.

3. Українська наукова інтернет-спільнота. // Блог української наукової інтернет-спільноти. URL: <http://www.nauka-online.orgnauka-online.orgnw.nauka>.